

M A G Y A R K U R I R

Bécsből, Pénteken, Június' 22-dikén 1821.

P o r t u g a l l i a.

A' nyomtatási szabadsággal való visszaélést tárgyazó törvényjavallás felett való tanácskozások és heves vetekedések több üléseit elfoglalták a' Cortesek' gyűlésének, 's végre Május' 22-dik napján egészen elvégződtek. Nevezetes vetekedéseknek tárgyakúl szolgáltak az itt következő pontok: — A' 4-dik Czikkelynek foglalatja e' lévén: —

„A' ki, akár ki legyen az, a' nyomtatási szabadsággal, azaz azaz törvényben kifejeztetett módokon visszaél, azaz: 1)szor, a' népet egyenesen ránczolásra ingerli; 2)szor, a' Constitúciós systemát megtámadja; 3)szor, a' Cortesek' gyűlését, avvagy a' Végrehajtó Hatalom' felét mocskolódással illeti, az ilyen büntetésnek büntetése legalább hat hónapi 's legfeljebb öt esztendei, erőltetett munkával összeköttetett fogság, 's legalább 60,000, 's legfeljebb 600,000 Reesekből álló birságfizetés legyen“ — több tagok erre oly ellenvetéseket tettek: hogy eszszerént a' büntetésnek több esetekben semmi mérséklete nem lenne a' büntételekhez, hogy barbarusokhoz illő lenne az Irókat öt esztendeig tartó, erőltetett munkára, kárhoytatni; 's hogy ezen büntetés, oly tudósokra nézve, kik nem szoktak kemény munkához, igen nagy lenne, 's gyakori önkéntvaló magok' meggyilkolására is alkalmatosságot szolgáltatna. — Csak az ezen egy Czikkely felett való vetekedések több üléseket foglaltak-el — 's a' joyallott törvény a' nyom-

tatási szabadsággal való legnagyobb visszaéléseért úgy határozott meg: Hogy annak legnagyobb büntetése, a' ki a' népet támodásra ingerli, minden hivataljaitól való megfosztatás, öt esztendeig tartó fogság, és 600,000 Reesekből álló birságfizetés legyen. A' több ezen Czikkelybe tartozó büntetések oly módon határozottak meg lefelé, hogy az illy tulajdonságú bűnösöknek büntetése legalább három hónapi fogság és 1000 Reesekből álló birságfizetés legyen.

A' 9-dik Czikkely felett való vetekedések is több üléseket foglaltak-el. Ezen Czikkely az olly irások' szerzőjinek megbüntetetését tárgyazza, mellyek által a' Religió megtámodtatik. Végezetre illy kifejezésekbe foglaltatva állapittatott-meg a' dolog: „Azok, kik a' Dogma ellen irnak, egy esztendei fogságra és 50,000 Reesekből álló birságfizetésre ítéltetnek. A' Biztosságra bizattatik, hogy ezen legfőbb büntetésnek az illy nemű bűnökre nézve való kisebb grádicsait meghatározza: azt azonban principiumúl tévén, hogy az ezen Czikkelyben kifejeztetett büntetésért egy Papot is meg ne foszszon se' titulusától, se' méltóságától, se' jövedelmeitől.

A' 13-dik Czikkelynek foglalatja annyiban áll, hogy az olly Iró, a' ki a' jó erkölcsöket, vagy a' törvények által megtiltatott cselekedeteknek védelmezése, avvagy sikámló 's illetlen irásoknak kiadása által megsérti, 5000-tal fogva 50,000-rig való Reesekből álló birságbüntetést fi-

zessen 's tiz naptól fogva három hónapig tartó fogságot szenvedjen. — Ezen Czikkelynek ezen kifejezése: „a' Törvények által, hosszas vetekedésekre szolgáltatott alkalmatosságot. Némellyek ezt: „a' Közöséges Moráll“ — mások ezt: „a' Keresztynén Morál“ által — akarták helyébe tétetni. De nem fogadtatott - el jóvállások.

A' 14 - dik és 15 - dik Czikkelyekben a' Rágalmazás és Gyalázás' minémüségei magyaráztatnak - meg, a' mellyekről való ideák a' Francia törvényes könyvből kölcsönöztek, azzal a' külömbséggel, hogy ha valamely irás által valaki a' maga polgártársai előtt gyűlölségesse vagy megvetetetté tétetik, e' csak mocskolódási bűnnek mondatik, 's az illy bűnök ellen határozott büntetések, húsz napi fogságtól fogva húsz hónapokig és 10,000 Reestől fogva 300,000 Reesig határozottak. (*)

A' 16 - dik Czikkely illy megjegyzésre méltó kifejezésekkel volt a' jóvállásban feltétetve: „Az olly Iró, ki a' bünt, mellyet ő írása által tett, 's ezen bűn valamely Státusbüntételt, vagy olly bünt tárgyaz, a' melly valamely Státustisztnek a' maga hatalmával való visszaélést tárgyazza, ha megbizonyíthatja az Iró, hogy ezen tiszt ezt a' bünt elkövette, úgy az Iró minden büntetéstől szabad. Hasonlóképpen szabad úgy is a' büntetéstől az Iró, ha a' bűnös cselekedet, mellyel ő ezen tisztviselőt vádolta, valamely előbbeni Itélet - tétel által megmútattatott.“ — Azonban ezen Czikkely is így erőssített - meg, 's csak ezen kifejezések tétettek utánna: „És ha a' cselekedet olyan, hogy a' közönséget érdekli.“

A' több következő Czikkelyek a' Nyomtatási Szabadságot Oltalmazó Itélőszéket illeti. Ez öt tagokból áll, kik a' Cortesek' gyűlése által neveztetnek - ki. Ezen Itélőszéknek foglalá-

tossága abban áll, hogy a' nyomtatási szabadságot illető törvény' Czikkelyeinek betölttetéssekre vigyázzon, 's a' felsőbb erőnek az Irók 's Nyomtatók ellen elkövetethető visszaéléseiket a' Cortesek' gyűlésének bejelenttse.

Egy Czikkelye ezen törvénynek, a' melly illy kifejezésekből állott: „Minden Iró, ki a' maga Irását az Oltalmazó Itélőszék által helybehagyattatta, minden büntetéstől szabad legyen“ — azért vettetett vissza, hogy önn' kényt és a' Censúrának valamely nemét látták lenni benne a' Cortesek.

(*) 1000 Rees teszen Conv. pénzben 2 forintot, 21 és $\frac{1}{2}$ krajczárt.

Franciaország.

Folytatása az Oberster Fabvier kikérdeztesésének a' Pairkamara előtt: —

Caron: „Ez úgy történhetett, mint más izben ugyancsak Colmárnál, a' hol egy Strázsamestert is el akartak a' nevemben csábitani.“ — Elölülő: „Isméri - é az Ur a' többi s emellyeket, a' kik Colmárnál a' vadászaton az Urral együtt voltak?“ — Fabvier: „Kettőt esmerek; de a' titkos fogságbéli kikérdeztesésemkor nem neveztem - meg őket, 's jónak tartom, most is elhalgatni az ő neveket. Ők tisztviselők, 's példák vagynak reá, hogy tisztviselőket csak azért is kitettek hivataljokból, hogy valamely criminalis perben a' nevek előfordúlt. Nékem egész bizodalmam van az ezen kamarában ülő Pairek' részrehajlás nélkülvalóságához, de nincsen illy bizodalmam azoknak igasságosságához, kik a' Kormány mellett ülnek. — Elölülő: „Ezen kamara nem sürgeti a' névnek kijelentését. Hogyan jutott az Ur a' Dumoulinnel való esmerettségre.“ — Fabvier: „Engem' egy barátom ajánlott vala Henri Urnak Párisban. Ezzel a' Rossignol kávéházában

találkoztam. Oda Dumoulin is belépett. Ott Henri Ur, véle megismeretett, mint egy oly emberrel, kit a' Börsebéli spekulációk, az ő felettobb nagy veszteséiért nagyon híressé tettek vala. Az éppen akkor felfedezettett özszeesküvésről kezdtünk beszélgetni. Dumoulin azt mondta, hogy ő nem sokat tud ezen dologról, hanem megismeret engem' egy tisztel, a' ki nékem affelől többet beszélhet, 's még azon napnak estvéjén özszeetalálkoztunk Berárdal (ki a' Vádoltattak közt ül) a' Sz. Marton piacán. Én itt láttam Berárdot legelőször. Én mind ez ideig halgattam felőle, azért, hogy oly dolgot, a' melly egy Batalion Kommandánsra nézve illy gyalázatos, nem akartam egész Európa' szeméi elejébe terjeszteni: de már most, minékutánna megtudtam, hogy Berard maga kívánt volt véllem találkozni, és hogy ő a' tiszti karok' dolgában néhány napokig foglalatoskodott, már most mondám, felfedezem az egész dolgot: Látván Berard, hogy én az ő beszédének, melyben magát affelől, hogy a' Legiók, a' Testörző sereg, 's Páris külső városai micsoda indulattal volnának, kifejezte, nem nagyon hiszek, jobban kibocsátkozott az özszeesküvés' minémiségére. Én néki így feleltem: „Által nem láthatom, hogy józan okossággal bíró emberek, ha mindjárt volnának is némelly sereg, a' kik vélek tartani akarnak, azt reménlhetik, hogy támodást gerjeszthetnek, a' nélkül, hogy a' több sereg nékiek ellent ne álljanak.“ Berard úgy felelt, hogy őtet valóban illy reménység táplálja, azt is szavaihoz adván, hogy Marschal Marmont is az Özszeesküvés' tagja közt volna. Azt mondván én, hogy ezt lehetlenségnek tartom, úgy felelt: hogy ő többet tud a' dologról, mint én. Tisztek és köz katonák békételemek; csak egy lobbanás kívántatik 's mindenek ma-

gokban folyni fognak's t. Minthogy Berard a' maga felfedezéseit a' Policziánál már Augustus' 20-dikán megtette 's megigérte vala, hogy az Özszeesküvésnek minden fejeit kikeresi, innen által lehet látni: hogy mi czéllal beszélte nékem néhány napokkal későbbre ekképpen. — Elölülő: „Tettek-e az Urnak a' Berardal való másodszori találkozásra nézve ajánlást?“ — Fabvier: „Valaki hozzám jöven, azt kérdezte: hogy akarom-e Berardot látni? Én úgy feleltem: hogy nem akarom; nem is kívánok néki semmi tudósítást lenni: hanem, ha ő maga akar töllem tanácsot kérdeni, az én vélekedésem ez leszen: hogy egy Batalion Kommandans, parancsolat nélkül nem munkálkodhatik; és hogy ő, azon határozásai közzül, mellyeket nékem ki nyilatkoztatott, egygyet is meg nem tart hat ezen kívül: hogy fegyvertelen polgárookra tüzet ne adasson. A' személly, ki hozzám jött vala, szavaimban megegyezni láttatott; kezem' megszorította, 's azzal töllem elvált. — Elölülő: „Az Ur az előre kikérdező Biztosság előtt nem akarta kimondani, hogy ki volt ez a' közbenjáró személly; még most se' akarja-e az Ur ezt megnevezni?“ — Fabvier: „Töllem csak a' kívántatott, hogy Berardal találkozzak, 's hogy egy bilétben irjam-meg, hol és mikor akarok véle találkozni. Én sem azt sem ezt nem tellyesitettem. Tehát nem szükséges, hogy a' közbenjáró személyt megnevezzem. — Az Elölülő, Dumoulinhez: „Miért nem mondott volt az Ur az első kikérdeztetéskor valamit a' hármak, (a' maga, Berard, és Oberster Fabvier) közt történt beszélgetésről?“ — Dumoulin: „Én azt nem tudtam, hogy Berard úgy cselekszik, mint a' Policzia' nyomozója; Berard volt az, a' ki engem' arra kért, hogy őtet Fabvierrel, mint a' ki eránt Marschal Marmont belső bizodalommal visel-

retik, esmertessem-meg.“ — Berard erre felszollalván, mindeneknek ellene mondott, így szollván: „Kivánnám, hogy egy harapófogót hozzanak, 's annak, a' ki hazudott, a' nyelvét kihuzzák.“ — Fabvier, Nantilról kérdezősködvén tölle az Elölülő, így beszéllett: „Nantil ez én patriotám; egy részint tanulását is én kormányoztam; azután mind útozásban foglalatoskodván, én ötet 1818-tól fogva nem láttam, 1820-ban találkoztunk ismét egygyütt; ő, Junius' 5-dikén estvéli 7 órakor hozzám jövéen, zavaros elmét jelentő ábrázattal jelentette, hogy olly parancsolatot kapott volna, hogy a' Legiójával mennyen-ki az Elyseum' mezejére, 's azt tudakozta töllem, hogy mit gondolok ezen dologról? — Én így feleltem: „Ha reám azt biznák, hogy a' tolongókat széllyel oszlassam, én őket meghívás által próbálnám a' széllyeloszlásra reá venni, de fegyvertelen népre tüzet soha nem adatnék. Egyebet mindent elpróbálnék, és inkább kardomat a' piacon mindenek előtt ketté törném, 's hivatalomtól búcsut vennék. Julius' végén még egyszer láttam Nantilt; ő 300 Frankot kért töllem, 's én adtam néki. Az óta ismét nem láttuk egymást. — Peyronnét, a' Közönséges Prokurátor nagyon negatván Fabviert, hogy mondja-meg: ki volt köztte és Berard között a' közbenjáró személy, Fabvier így felelt: „Ezen személynek nállam tett nyilatkoztatásai felettébb határozatlanok valának. Én ellenvetéseket tettem néki; ő ezeket helybe hagyni láttatott: illetödvé megszorította kezemet. Én ezen kézszorításra bizonynyal nem fogom néki azzal felelni, hogy ötet olly veszedelmekre ki tegyem, mellyeknek minémiségét magam is el nem láthatom. Talán maga meg fogja magát nevezni, ha ezen perlekedési vetekedéseket olvasándja. Addig el fogom nevét halgatni, mint

a' Henri' nevét is elhalgattam volt, míg ötet valami történet ezen Itélőszék előtt fel nem fedezte. Ha én, mikor még az ő büzös társoknak lenni tartattattam, önn' személlyem' bátorságát, egy más idegen jóvának feláldozhattam, most midön már a' vád alól feloldoztatva vagyok, bizonynyal nincsen reá szükség, hogy kevesebbet cselekedjek. Az én határozásom keményen áll a' becsület' és kötelesség' viaskodássok' helyén.“ — Látván a' Prokurátor, hogy nem érheti-el czélzását, kérte az Elölülöt, hogy zárja-be az ülést, 's fenntartotta magának, hogy a' közelébbi ülésben meg fogja kivánni, hogy a' törvényeknek ereje tellyesen megtartatassék az olly tanukra nézve, kik az igazságot nem akarják egészszen kimondani. —

Junius' 1-ső napján legelőbb azon kezdette a' Pairek' kamarája' Elölülője a' munkát, hogy kinyilatkoztatta: hogy Oberster Fabvier a' maga' tegnapi beszédje által több tiszteket, mint különösen Berardot, zavarodásba vont, 's azonban más felől beszédének minden hitelességét elvette az által, hogy azon személyt, a' kit kettőjük közt közbenjárónak mond lenni, nem akarta megnevezni. — Fabvier: „A' valóság az én beszédem miatt fel nem fordított. A' Berard' vallástétele 's az ő bílétje, melly által azt kívánta, hogy egygyütt találkozzunk — mind valóságok. De ha megnevezném is én ezen személyt, ki kezeskedik nékem azért, hogy ezen Fő Itélőszék elhiszi azt, ha én erőssitem, hogy ezen személly szíve szerént megbánta cselekedését. Én ötet meg nem neveztem, 's meg se' nevezem soha. — Berard ezen beszélgetések közt állandóan tagadta, hogy valaha valakit Oberster Fabvierhez küldött volna. Az Elölülő tovább is iparkodott, de sikertelenül, hogy kivehesse Fabvierből: hogy ki volt az a' személly, a' kit

Berard hozzá küldött. — A' Közönséges Prokurátor: „Oberster Fabvier tartozik minden kifogás és halogatás nélkül megmondani: hogy ki volt ezen személy? — Fabvier: „Én erre minden kifogás és halogatás nélkül azt felelem: hogy ezen személyt meg nem nevezem.“ — A' Prokurátor: „Nem kéntelen-é az Ország' első Itélőszéke ezen megátalkodásban egy vérszomjúzási megbántást szemlélni?“ — Fabvier: „Éppen azért, hogy ez az Ország' első Itélőszéke, vagyok én megnyúgott elmével azon magyarázat eránt, mellyet ő az én halgatásomnak ad. Maga a' Prokurátor Ur is azt mondá tegnap, hogy, mint ember, nem volna idegen attól, hogy halgatásomat helybehagyja. Én úgy itélek, hogy ezen nemes Birák, minekutánna tiszt ruhájokat letették, nem fogják töllem megtagadni becsületjeket.“ — Prokurátor: „A' tanú, mikor megesküszik, arra szokott megeskünni, hogy az igazságot egészen kimondja. Ezen tanú halgat, pedig egy dolog eránt tudósítást tehetne. Az embernek esküvésését megszegni, annyi, mint a' becsületről lemondani, magát gyalázatra kitenni. Tanú! mi intünk tégedet, kérésünk által kénszerítünk, a' becsület' nevében tanácsoljuk néked, szakaszd félbe ezen bűnös halgatást!“ — Fabvier: „Az Ur nékem gyalázatról beszél; az ember csak magaviselete által teszi magát gyalázatosná. Én felhordom egész életem' históriáját, 's ezen nemes Itélőbirákra bizom, hogy arról ítéletet tegyenek. Hanem a' mi azokat a' principiumokat illeti, mellyek által az én cselekedeteimnek a' Prokurátor Ur szerént vezérlődniek kellene, ezen tekintetben engedje-meg a' Prokurátor Ur, hogy másutt kérjek tanácsot magamnak. Mint katona 's mint polgár, tudom én, mi a' becsület, 's éppen azért, hogy tudom, halgatok.“ — A' Prokurátor ekkor azt mon-

dotta, hogy az efféle goromba illetlenségekért szükséges leszen a' törvényeknek határozásaikhoz folytamodni, melyre nézve azt kívánta, hogy Fabvierre, mint tanúra, alkalmaztassák reá a' Criminalis elintézésék' könyvének 80 és 355-ik Cikkelyeit. — Fabvier a' Pairek' belátására, bölcsességére, 's lelkiismeretességére apelálván, így beszélt: „Minekelötte, mint tanú, ide elé állottam, vádoltatott voltam. Akkor könnyen megnevezhettem volna azon személyt, kinek neve töllem kérdezett, 's ezen felfedezés akkor a' magam' tulajdon bátorságomra nézve nagyon hasznos lehetett volna. Arra határoztam magam, hogy nem cselekszem; önn' hasznomat feláldoztam azért, hogy idegennek szolgáljak, 's kitettem magamat ezen veszedelmes lépés' minden következéseinek. Ha olly környülállások között így cselekedtem, által lehet látni, hogy arra fontos tekinteteim voltak. Mikor titkos fogóságban voltam, nem mondtam-meg ki légyen az a' személy, a' ki Dumouliannel megesküsztetett. Az ólta történetből megtudta ezen nemes Itélőszék, hogy ezen személy Henry Ur volt légyen, 's őtet kikérdeztén által látta, hogy én az ő nevét nem azért halgattam volt el, mint ha attól féltem volna, hogy őtet galibába vonom, vagy az ő vallástételei ezen özszeesküvésnek nagy világosságot fognak adni. Így történt a' dolog a' Berard által hozzám küldött személyre nézve is. Ezen személy valósággal meghívott engem' a' Berardal való özszejövetelre; de az özszejövetelből semmi se' lett; az is való, hogy nékem ő az özszesküvésről némelly ideákat tudtomra adott, de a' mellyek meghatározatlanok voltak 's nem is lett semmi következéssek; és ő szavaimról meggyőződve ment-ki szobámból, 's megígérte, hogy Berardal is közli néki tett megjegyzéseit-

met. Mi szükség volna tehát azt a személyt megnevezni, a' ki olly dologról beszélt, a' mellyek akkor mindjárt megmásoltattak. Szükséges - é az, hogy én ötet fecsegés által olly veszedelmeknek hitelgyem, mellyek ötet talám ezen köfalakon kívül is érdekelhetnék? Még ma reggel is tanácslották nékem, hogy ezen bajból legkönnyebben kimentem magamat, ha azt fogom mondani, hogy elfelejtettem ezen személynek nevét. De én nem vettem magamat arra, hogy hazudjak. Én esmerem ezen személyt; jól jut eszembe a' neve is: de még is halgatok; mert eszemben forgatom, hogy a' polgári társaságokban olly törvényes kötelességek is találhatnak némelykor, mellyekkel a' természeti érzékenységek 's a' becsület tanácslásai ellenkeznek. Ezek Nemes Urak az én halgatásra való indító okaim. Én alája adom magamat ezen Fő Itélőszék' határozásának, 's mély tisztelettel elvárom annak végzését. Akár melly sors érjen is engem', még is megújítom a' mit már egyszer megmondtam: hogy, ha engem a' törvényeknek nemes organumai, míg ezen karakterrel felruháztatva vagynak, megítélnek is, azután, hogy ezen tisztí ruházatjokat levetették, bizonynyal nem fogják töllem azon becsületet megtagadni, mellyet én megérdemleni mindenkor iparkodtam." — Azután magánosan tanácskozott valami két óráig a' kamara, 's végre olly ítéletet mondott-ki: Hogy (Oberster) Fabvier Károly az Elintézési Criminalis könyvnek 80-dik, 304-dik, és 305-dik Czikkellyei szerént, azért, hogy mint Tanú, valamely dologról, melly felől megvallotta, hogy azt tudja, nyilatkoztatást tenni nem akart, 100 (Száz) Frankokból álló birságfizetésre ítéltetik. — Azután tovább folytatták a' tanúk' kikérdezését.

A' Követek' kamarájának utóbbi üléseiben nagyobbadon a' Financziai törvény lévén a' vetekedések' tárgya, olly indultatos öszszeszóllalkozások fordultak elé az ellenkező részek között, a' mellyek igen elevenen a' Girondisták 's a' Hegy közt, hajdan, életre halálra folytattatott veszekedéseket juttatták a' halgatók' eszébe. Kivált éppen a' Pecsérőrző Minister Deserrière adott Junius' 5-dikén egy illy heves veszekedésre alkalmatosságot, ezen szavak által: „Ha én (ezen szavak a' bal oldalhoz, a' Liberálisokhoz vagynak intéztetve), az Urak' principjumait fejetlenségreczélzónak mondtam lenni: kötelességemnek 's Királyomnak tartoztam véle.“ — A' Minister után Benjamin Constant beszélt 's így végezte szavait: „Mi hát eszzerént Öszszeesküdttek vagyunk?“ — Ugy van! Ugy van! Ugy van! — illy felelet beszélt a' jobb oldalról. — Erre Perrier Casimir nagy hevességgel így kiáltozott: „Ki köztünk az Öszszeesküvés tagja? mondjátok-meg. Nyilatkoztassátok-ki magatokat. Mondjátok-ki egyenesen: „Öszszeesküdttek vagyunk-é, vagy nem?“ — Azok, azok, azok vagytok — ismét ezen kiáltások hallattattak feleletül a' jobb oldalról. — Sokáig illy villongással folyt a' tanácskozás.

Hasonló heveskedések fordultak elé ugyan ezen kamarának Jun. 7-dikén tartott ülésében. Az ülést azon a' törvényjovalláson nyitotta-ki a' Belső Minister, hogy a' Journálokra és egyéb periodicus írásokra nézve tavaly Márczius' 31-dikén hozatott törvény, melly szerént azokat Censúra nélkül azólta nem szabad kiadni, még az 1821-dik esztendőbeli gyűlésnek végéig ezen állapotban hagyattassék. Azután ismét a' Financzia' dolgát illető törvény felett való vetekedések kerülvén elé, Bignon nevű képviselő nagyon

heves kifejezésekre fokadott a' külső dolgokra ügyelő Ministérium ellen, annak, kiváltképpen a' Francia Országgal szomszédos Országokban folyt történetekre nézve kimútatott magaviseletiért. A' Bignon beszédére a' külső Minister Pasquier felelt, 's beszédje által nagyon megnyerte valamint a' jobb oldalon ülő (Royalista) képviselőknek, úgy a' közép pont' egy részének megelégedését is, így szollván egyebek közt: „A' Királyi Országlószék Királyi Országlószék akar lenni; a' Revolúciót nem akarja elősegíteni; nem hiszi azt, hogy a' Revolúciók valami jót állithassanak-fel; a' Francia Országlószék azt hiszi, hogy változásoknak, minden Státusokban, csak azon embereknek tapasztalásaik által kell tétetődni, a' kik a' fő kormányozás mellett ülnek; a' Francia Országlószék' ohajtása mindenkor a' leszen, hogy mind azok az emberek, a' kik kormányoztatnak, ezen igasságot jól megérttsék: hanem az a' gondolat is mindenkor a' Királyi Országlószék' szeméi előtt és elméjében fog forogni, hogy a' támódások, kiváltképpen pedig a' katona támódások, a' legnagyobb ostorok mind azok között, mellyek az emberiséget érdekelhetik. Az ármádák' kötelessége az, hogy engedelmességgel szolgáljanak, etc.

N é m e t O r s z á g.

Az Aacheni Ujság jelenti, hogy azon némelly Ujságleveleken közönségessé tétett dologról, hogy a' Prusszus Király azon útjában, mellyet ezen nyáron a' Rénusi vidékeken tenni szándékszik, Coblencz mellett 75,000 emberekből álló seregnek gyakorlási mustráját tartani akar-ná, még eddig legalább tisztiképpen sem-mi határozás nem tétetett, és a' második ármáda. melvről mondatott. hogy a' Ki-

rály annak mustráját akarná tartani, nem is a' Rénusi, hanem meszsze, a' régi Prussziai vidékeken fekszik.

B e l g i u m.

Meg lévén a' Spanyol Constisúció által határozatva, hogy Spanyol Országban a' Catholica Religió legyen a' Státus' Religiója, az idegen Országi emberek nem tudhatták, hogy folytathatnak-é ők ezen Országban ennekutánna holmi kereskedési foglalatoskodásokat, és hogy tartozkodhat-nak-é ott. Erre nézve Oppenheim nevezetű két Izraéliták Brüsszelben, a' kik Spanyol Országban holmi tőke pénzes tár-saik' számára fekvő jószágokat akartak vásárlani, kérdést tétettek a' Cortesek' Elöl-ülőjénél, 's illy választ vettek tőle: — „A' mi Constitúciónk nem tilalmazza az „idegeneknek azt, hogy Spanyol Országban letelepedjenek 's jószágot vásárolja-nak, bár akár melly Vallást-tartók le-gyenek is, csakhogy magokat vallásaiknak „külső gyakorlásától megtartóztassák, 's a' „Catholica Religiót meg ne háborítsák.“

N a g y B r i t a n n i a.

A' Londoni Ujságlevelek szerint ott egy Királyi Proklamáció hirdettetett-ki, melly által a' Királynak megkoronáztatása Julius' 19-dik napjára határozatott.

A' Londonból Junius' 6-dikán indúlt tudósítások szerint az alsó háznak Stuart-Wortley nevű tagja, azon m ó c z i ó j á t, mellyet ő a' Laibachi Declarációra 's az ennek alkalmazosságával a' külömbkülömb Európai Udvaroknál lévő Követségekhöz intéztetett Circularékra nézve, ezen ház' elejébe terjeszteni szándékszik, Jun. 4-di-kén estvér 1, Junius' 13-dikára halasztotta. Ugyan azon napra van határozatva Hut-

schinsonnak is egy mőcziója, mellyet ő Európa' állapotjának megvizsgáltatására nézve akar ezen ház' elejébe terjeszteni. Buxton arról fog Jun. 14-dikén hasonló mőcziót terjeszteni ezen ház' elejébe, hogy a' Ministerek közöljék ezzel azon levelezéseiket, mellyeket ők ezen időig a' Napkeleti Indiai Társaság' Igazgatójival az Indiai aszszonyoknak azon szokásaikra nézve folytattak, a' kik magokat meghalt férjeiknek holt testeikkel azon egy fa-kazalon elevenen megégettetni szokták.

London belső városa közönsége' tanácsa Jun. 2-dikán gyűlést tartott, a' melyben Broughannak és Denmannak (a' Királyné' két Prokurátorainak), a' nékik adatott Londoni polgári jusról szolló Diplomákat kezekhez szolgáltatatta. A' város' Orátora beszédet tartván a' két nevezett Prokurátorról, Demostheneseknek és Ciceróknak nevezte őket. A' pompának vendégség vetett véget, melly a' Lord Májori háznál tartatott.

Ujabb Tudósítások.

Páris. — A' Párisi Studensek Junius' 8-dikán halotti pompát vagy ájtatosságot akartak a' S. Eustachius' templomában tartani az ő tanuló társoknak, Lallemandnak, ki a' tavaly Junius' 3-dikán folyt lármázások között ölettetett-meg, emlékezetére: hanem, midőn a' templom' ajtajához érkeztek, ott olly jelentést találtak az ajtóra süggesztve, hogy a' Ceremonia a' Felsőség' parancsolatjából most nem fog véghez menni. Innét a' P. Lachaise nevű temetőhelyhez, a' hol Lallemand fekszik, sereglettek néhány ezer Studensek, de itt sem érhatték-el célzássokat, minthogy a' temetőt 250 Policziai katonák által találtak

elfoglaltatva, kik nékik tudokra adták, hogy ma oda senki be nem fog bocsáttatni. — A' Studensek ezt hallván csendesen elszéledtek — hanem a' Journal-de-Paris ezen egész Cerimoniát csak olly fogásnak nyilatkoztatja lenni, mellyet a' szüntelen dolgozó Nyughatatlankodók arra akartak használni, hogy ezen ifjú seregek képpen egy bizonyos ponton öszszegyülekezvén, azután bizonyos plánumoknak végrehajtattatássokra fordittassék, mellyekkel azoknak fejeik, kik szüntelen a' csendesség' megháborittatására törekednek, örökké tele vagynak; külömben mire való is lett volna, a' mi nagyon szembetűnő, az, hogy a' külső városokban lakó kézművesek között is hivogató czédulák osztattak ki, mellyek által ezen halotti czerimoniára ezek is meghivattattak, kiknek sem állapotjokra sem foglalatosságaikra nézve nincsen ezen tanuló ifjúsághoz semmi közök.

B é c s.

Császár és Király ő Felsőége az Ottomannus Udvarnál lévő Cs. K. Internuntiusnak 's Meghatalmazott Ministernek Gróf Lutzow Rudolph Urnak, a' Státus éránt, 's kivált az utóbbi nehéz időkbéli véletlen történétek között mutatott szolgálatait tekintetbe vévén, őtet a' maga Valóságos Titkos Tanácsosává kinevezni kegyelmesen méltóztatott.

A' Franczia Kir. Udvarnak Romában lévő Nagy Követjét Herczeg Blacast, 's a' Bécsi Fels. Cs. Udvarnál lévő Nagy Követet Marquis Caramant, a' Sz. István Királyi Rendje' nagy keresztjével méltóztatott megtisztelni Császár és Király ő Felsőége.